

سوسک‌های شکارگر (Coleoptera) و مقایسه جمعیت آن‌ها در مزارع برنج مازندران

حسن قهاری * و مهرداد طبری **

تاریخ وصول مقاله: ۸۶/۴/۲۰ ، تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۷/۲۴

چکیده

مزارع برنج به دلیل دارا بودن اکوسیستم‌های آبی و خشکی به طور توأم، دارای فون غنی از بندپایان می‌باشند، در این تحقیق فون سوسک‌های شکارگر خانواده‌های Coccinellidae، Carabidae، Malachiidae و Staphylinidae و تغییرات جمعیت آنها در مزارع برنج مازندران طی سال‌های ۱۳۸۳-۸۵ مطالعه گردید. سیزده گونه سوسک شکارگر از خانواده Carabidae، شش گونه از خانواده Coccinellidae، دو گونه از خانواده Malachiidae و یک گونه از خانواده Staphylinidae از مزارع برنج مازندران جمع‌آوری شدند. از گونه‌های مزبور، ۱۰ گونه از خانواده Carabidae و دو گونه از خانواده Malachiidae برای فون ایران جدید می‌باشند. تراکم جمعیت شکارگران از ابتدای خرداد تا پایان تیر ماه افزایش و سپس به تدریج کاهش می‌یابد، حداقل تراکم این شکارگران در پایان تیر ماه بود. با بررسی تراکم جمعیت سوسک‌های شکارگر روی سه رقم برنج فجر، خزر و نعمت مشخص شد که بیشترین تراکم این شکارگران روی رقم فجر بود. درصد توده زنده برای سوسک‌ها ۳۸/۲ و برای سن‌ها، عنکبوت‌ها و سایر شکارگران به ترتیب ۲۶/۲، ۱۰/۸ و ۲۴/۹ درصد برآورد شد. به این ترتیب سوسک‌های شکارگر دارای بیشترین تراکم جمعیت در مزارع برنج بودند. مهمترین دلیل این امر وجود جمعیت بسیار زیاد سوسک‌های *Paederus* در اغلب مناطق بود.

کلمات کلیدی: سوسک‌های شکارگر، فون، مازندران، مزارع برنج

* - استادیار حشره‌شناسی، گروه کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهری، تهران - ایران (h_ghahhari@yahoo.comE-mail:

** - مریبی پژوهش، مؤسسه تحقیقات برنج کشور، آمل، مازندران - ایران

مقدمه

محیط‌های آبی را نیز کم و بیش دارا می‌باشند، لذا فون متنوعی از این حشرات را می‌توان در مزارع برنج اغلب مناطق دنیا یافت (۱۴). اگرچه اغلب سوسک‌های کاراییده قادر تخصص تغذیه‌ای می‌باشند و در مزارع برنج از طیف وسیعی از آفات تغذیه می‌نمایند، اما می‌توانند نقش کارآمدی در تغذیه از دستجات تخم و لاروهای سن اول (در مورد ساقه‌خوارها، پیش از نفوذ لارو به داخل ساقه)، اغلب بالپولکداران آفت برنج و به خصوص کرم ساقه‌خوار برنج ایفاء نمایند (۲ و ۲۶). براساس گزارشات، فون متنوعی از سوسک‌های Carabidae در مزارع برنج نواحی شرقی آسیا وجود دارند که در این میان دو گونه Ophionea nigrofasciata Schmidt - Goebel و Ophionea ishii ishii Huba فعال‌ترین گونه‌ها می‌باشند (۱۲).

کفشدوزک‌ها جزو حشرات بسیار مفید و مشهور می‌باشند که به جز چند مورد استثناء، هم لاروها و هم حشرات كامل با حرص و ولع از هر گونه بندهایی که به دست آورند تغذیه می‌کنند (۱۹). کفشدوزک‌های مزارع برنج معمولاً از تنوع قابل ملاحظه‌ای برخوردار نیستند و محدود به چند گونه از جنس‌های Coccinella spp., Micraspis spp., Harmonia spp. و Cheilomenes sulphurea Olivier (۲۷). سوسک‌های خانواده Staphylinidae می‌باشند که معمولاً دارای رژیم غذایی تخم‌خواری بوده و از تخم انواع بالپولکداران تغذیه می‌نمایند (۱، ۲، ۳ و ۴).

باتوجه به شرایط خاص اکوسیستم برنج که شامل محیط‌های آبی و خشکی به‌طور توأم می‌باشد، فون بسیار متنوعی از انواع حشرات و به خصوص دشمنان طبیعی در مزارع برنج فعالیت دارند. به‌طوری‌که حداقل ۱۸۵ گونه بندهای مزارع برنج استان مازندران فعال هستند (۲۲). طیف وسیعی از انواع شکارگران از مراحل مختلف زیستی کرم ساقه‌خوار برنج تغذیه نموده و درنتیجه نقش مهمی در کاهش تراکم جمعیت این آفت دارند (۱، ۱۶ و ۲۱).

عمدتاً سخت‌بال‌پوشان شکارگر از سه خانواده Carabidae, Coccinellidae و Staphylinidae می‌باشد که گونه‌هایی از آنها در مزارع برنج به عنوان شکارگران انواع آفات و از جمله مراحل زیستی نابالغ (تخم، لارو و شفیره) کرم ساقه‌خوار برنج گردیده‌اند (۲۵).

خانواده Carabidae که از لحاظ قدمت به دوره ترشیاری^۱ مربوط می‌گردد (۵)، یکی از بزرگترین خانواده‌های سخت‌بال‌پوشان است که دارای ۴۰/۰۰۰ گونه شناخته شده می‌باشد (۹). اغلب گونه‌های کاراییده حشراتی زمین‌زی، بی‌بال و شکارگر هستند و در مناطق گرمسیری وجود دارند (۷). تنوع گونه‌ای سوسک‌های کاراییده در اکوسیستم‌های مصنوعی شامل مزارع و باغات کشاورزی نیز قابل ملاحظه می‌باشد و به این لحاظ به‌طور طبیعی نقش مؤثری در کنترل جمعیت بسیاری از آفات ایفاء می‌نمایند (۲۶). بعضی از گونه‌های کاراییده توانایی فعالیت در

1 - Tertiary

گرفت. عملیات تور زدن در هر دو فصل زراعی و غیرزراعی هم روی بوتهای و کلش‌های برنج و هم روی علف‌های هرز حاشیه مزارع برنج انجام شد. در روش نمونه‌برداری مستقیم شکارگران کم تحرک هم از روی بوتهای برنج و هم از روی علف‌های هرز حاشیه مزارع برنج با استفاده از پنس و یا دست جمع‌آوری شده و داخل اتانول ۷۵ درصد نگهداری گردیدند. سوسک‌های شکارگر جمع‌آوری شده پس از شناسایی اولیه تا سطح خانواده و در برخی موارد تا سطح جنس، جهت تشخیص دقیق‌تر (تا سطح گونه) نزد متخصصین مربوطه ارسال شدند.

ب - تغییرات جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج مازندران

بررسی نوسانات جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج با استفاده از روش کادراندازی (50×50 سانتی‌متر) انجام گرفت. برای این منظور از ابتدای خرداد تا پایان مرداد ۱۳۸۴ به طور هفتگی نمونه‌برداری بر اساس پنج بار کادراندازی در هر تاریخ نمونه‌برداری انجام گرفت و سپس شکارگران موجود در داخل کادر با استفاده از تور حشره‌گیری جمع‌آوری شدند. لازم به توضیح است که با رشد بوتهای برنج و به خصوص در زمان خوش‌دهی، با توجه به اینکه تور زدن بسیار مشکل بود و نیز باعث آسیب رساندن به خوش‌های می‌شد، لذا در این شرایط بعد از کادراندازی، بدون تور زدن اقدام به شمارش مستقیم سوسک‌های شکارگر موجود روی بوتهای و نیز جمع‌آوری بعضی از نمونه‌ها (به منظور بررسی‌های فونستیک) گردید.

حشراتی شکارگر هستند که مهمترین شکارگران این خانواده در مزارع برنج، اعضای جنس (Paederinae spp. (زیر خانواده *Paederus* spp. می‌باشند که از تخم اغلب بال‌پولک‌داران آفت و از جمله کرم ساقه‌خوار برنج تغذیه می‌نمایند (۹). با توجه به وجود فون متنوع اما ناشناخته از سوسک‌های شکارگر در مزارع برنج مازندران مرکزی، تنوع گونه‌ای این گروه از حشرات به همراه تغییرات جمعیت آنها بررسی شد.

مواد و روشها

الف - شناسایی فون سوسک‌های شکارگر مزارع برنج مازندران

در برنامه‌های کنترل بیولوژیک آفات، جمع‌آوری و شناسایی دشمنان طبیعی نخستین گام محسوب می‌گردد (۱۱). بر این اساس در پژوهش حاضر فون سوسک‌های شکارگر مزارع برنج مناطق مختلف مازندران بررسی شد. اگرچه فون بسیار غنی از سخت‌بال‌پوشان در مزارع برنج اغلب مناطق دنیا فعالیت دارند، اما با استناد به منابع علمی معتبر که تأکید عمده آنها روی فون ناحیه پالئوآرکتیک^۱ می‌باشد که در این پژوهش تنها سوسک‌های شکارگر جمع‌آوری و معرفی گردیدند (۱، ۲، ۱۶، ۲۰ و ۲۱). در هر حال به منظور جمع‌آوری سوسک‌های شکارگر از مزارع برنج مازندران، طی فصول زراعی و غیرزراعی نمونه‌برداری‌های متعددی با استفاده از روش تور زدن و یا جمع‌آوری مستقیم از روی بوتهای، کلش‌ها و علف‌های هرز حاشیه مزارع انجام

کادراندازی و به طور هفتگی (از ۱۵ خرداد الی پایان تیر ۱۳۸۵) و بر روی رقم فجر انجام و تراکم جمعیت سه گروه از شکارگران مهم مزارع برنج شامل سوسکها و سن‌های شکارگر و عنکبوت‌ها با یکدیگر و نیز با سایر شکارگران مقایسه شد. در پایان نمونه‌برداری‌ها، داده‌های حاصل از آزمایشات مختلف در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و با استفاده از نرم‌افزار SAS تجزیه و تحلیل و میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون چند دامنه دانکن^۲ مقایسه و گروه‌بندی شدند (۲۴).

نتایج و بحث

الف - فون سوسک‌های شکارگر مزارع برنج
مازندران مرکزی

خانواده Carabidae

۱۳ گونه سوسک شکارگر از خانواده Carabidae به عنوان شکارگران تخم و لاروهای سن اول و نیز لاروهای مهاجر و زمستان‌گذران کرم ساقه‌خوار برنج از مزارع برنج مازندران مرکزی جمع‌آوری و شناسایی شدند. گونه‌هایی که با علامت ستاره مشخص شده‌اند برای فون ایران جدید می‌باشند.

۱ - *Broscus laevigatus* (DEJEAN, 1828)
بابل (۳♀)، مرداد ۱۳۸۴، نور (۲♂)، شهریور ۱۳۸۴.
Chlaenius (Nectochlaenius) - ۲ - ۱۳۸۴
canariensis persicus L. REDTENBACHER,
۱۸۵۰: قائم شهر (۱♂, ۳♀)، مهر ۱۳۸۳، جویبار
Acinopus (Acinopus) laevigatus - ۳. (۲♂)

باتوجه به اینکه شرایط محیطی مزارع برنج در طول ساعات مختلف روز به دلیل گرما و رطوبت بسیار بالا متغیر می‌باشد، بدیهی است که دامنه فعالیت دشمنان طبیعی موجود در مزارع برنج در طول روز دستخوش تغییراتی می‌گردد (۱۲). بر این اساس، یک مزرعه برنج به مساحت ۲۰۰۰ مترمربع که به کاشت رقم فجر اختصاص یافته بود، انتخاب شد. به منظور شناسایی زمان‌های اوج فعالیت سوسک‌های شکارگر در طول روز، نمونه‌برداری‌ها براساس پنج بار کادراندازی در ساعات ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶ و ۱۸ (هشت بار در روز و به فاصله زمانی دو ساعت) انجام و تعداد شکارگران موجود در داخل کادرها شمارش و ثبت شدند. هدف از بررسی تراکم سوسک‌های شکارگر در ساعات مختلف روز، شناسایی ساعات اوج فعالیت این بندپایان مفید بوده است تا حتی‌الامکان در این زمان‌ها از سم‌پاشی مزارع برنج با استفاده از سموم با دوام خودداری گردد تا تلفات وارد شده به دشمنان طبیعی تا حد امکان کاهش یابد (۱۰ و ۲۸). همچنین به منظور بررسی تأثیر واریته برنج بر تغییرات جمعیت سوسک‌های شکارگر، سه رقم فجر، خزر و نعمت انتخاب و نمونه‌برداری به روش کادراندازی روی آنها انجام گرفت. زمان نمونه‌برداری‌ها بین ساعات نه الی ۱۱ صبح انتخاب گردید زیرا براساس نتایج آزمایش قبل، اوج فعالیت دشمنان طبیعی در این زمان می‌باشد. همچنین به منظور مقایسه درصد توده زنده^۱ شکارگران، نمونه‌برداری‌هایی براساس پنج نوبت

دنیا فعالیت دارند (۳). اگرچه حشره‌کش‌های کشاورزی دارای اثرات مخرب روی اغلب دشمنان طبیعی هستند اما در رابطه با سوسک‌های Carabidae تحقیقات نشان داده است که این حشرات نسبت به بسیاری از سموم شیمیایی یا مقاومت خوبی دارند و یا به سرعت از تیمارهای تحت سپاهشی مهاجرت می‌نمایند و به این ترتیب از اثرات آفت‌کش‌ها در امان می‌مانند. از طرف دیگر در صورت تلفات شدید، توانایی ترمیم جمعیت آسیب دیده خود را به خوبی دارا هستند (۲۸).

خانواده Staphylinidae

از خانواده Staphylinidae گونه‌های مختلف جنس Paederus spp. جزو شکارگران بسیار کارآمد تخم کرم ساقه‌خوار برنج محسوب می‌شوند و معمولاً از تراکم بالایی نیز در مزارع برنج برخوردار هستند (۱ و ۱۶). در این بررسی، ۲۵♂،) Paederus fuscipes Curt., 1823 گونه (64♀) به فراوانی از مزارع برنج تمام مناطق مازندران جمع‌آوری و شناسایی گردید. مطابق مشاهدات صورت گرفته، تراکم جمعیت گونه P. fuscipes در مزارع برنج و نیز گلخانه تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات برنج آمل بسیار زیاد بود و با توجه به تغذیه مستمر از دستجات تخم C. suppressalis جزو عوامل کنترل‌کننده بسیار کارآمد در کاهش تراکم جمعیت آفات مختلف برنج به خصوص شبپره‌های آفت محسوب می‌شود (۲). همچنین طبق اظهارات محققین، گونه‌ای از خانواده Staphylinidae به عنوان شکارگر بسیار کارآمد تخم‌های کرم ساقه‌خوار

:MÉNÉTRIÉS, 1832* شهریور بهشهر (1♀)، ۱۳۸۳ Diachromus germanus (LINNÉ, - ۴. ۱۳۸۳ - ۵: قائم‌شهر (1♂, 3♀)، مرداد ۱۳۸۴) Harpalus (Pseudoophonus) rufipes (DE GEER, 1774) = pubescens (O. F. MÜLLER, 1776: آمل (5♂, 2♀)، تیر ۱۳۸۴؛ فریدون‌کنار ۱۳۸۴، شهریور (2♂, 2♀) Cymindis (Cymindis) - ۶. ۱۳۸۴ مرداد ۱♂، andreae MÉNÉTRIÉS, 1832* Nebria (Nebria) - ۷. ۱۳۸۴ (2♀)، خرداد ۱۳۸۴ ۱♂، hemprichi KLUG, 1832* Calathus - ۸. ۱۳۸۳ (2♀)، اردیبهشت نوشهر (Calathus) fuscipes GOEZE, 1777 (5♂)، تیر ۱۳۸۴، سوادکوه (2♀)، شهریور ۱۳۸۴؛ نکا (3♂)، مرداد ۱۳۸۴ (2♀)، اردیبهشت ۱۳۸۲، نکا (1♀)، ساری ۱۳۸۲*) Poecilus (Poecilus) - ۱۰. ۱۳۸۴ (2♀)، مرداد ۱۳۸۴ ۱♀، بهشهر (1♀)، مرداد ۱۳۸۳، ساری (1♂, 2♀)، مهر ۱۳۸۴ Poecilus (Ancholeus) wollastoni WOLLASTON, 1854*: آمل (2♂, 1♀)، تیر ۱۳۸۴، محمودآباد (1♀)، شهریور ۱۳۸۴ - ۱۲. ۱۳۸۴ Pterostichus (Platysma) niger (SCHALLER, 1783: نکا (1♂)، مرداد ۱۳۸۲، ساری (1♂، ۱♀)، شهریور ۱۳۸۴ Scarites (Scarites) - ۱۳. ۱۳۸۴ procerus eurytus FISCHER VON WALDHEIM, 1828*: آمل (2♀)، تیر ۱۳۸۴ براساس گزارشات، شکارگران متعددی از خانواده Carabidae در مزارع برنج مناطق مختلف

مناطق مرکزی مازندران جمع‌آوری و شناسایی شدند.

Adonia variegate Goeze - ۱
(2♂, 3♀)، مرداد ۱۳۸۴، فریدون‌کنار (2♀)
Chilocorus bipustulatus - ۲. ۱۳۸۵
شهریور: آمل (2♂, 5♀) L.
Coccinella septempunctata - ۳. ۱۳۸۵
مرداد: دارای پراکنش وسیع در اغلب مناطق مازندران
Exochomus flavipes - ۴. (15♂, 9♀)
 شهریور: سوادکوه (3♂, 4♀) (Thunberg)
Propylaea quatuordecimpunctata - ۵. ۱۳۸۴
۱♂: آمل (2♂, 4♀) تیر ۱۳۸۴، جویبار (1♂, 1♀)
Scymnus syriacus - ۶. ۱۳۸۴
۲♀: قائم‌شهر (1♂, 1♀) تیر ۱۳۸۵، ساری
. ۱۳۸۵، شهریور (2♂, 5♀)

از میان شش گونه کشندوزک شناسایی شده در این تحقیق، گونه *C. septempunctata* (کشندوزک هفت نقطه‌ای) از تراکم و نیز پراکندگی بسیار وسیع‌تری برخوردار بود، به طوری‌که در اغلب مزارع برنج که کمتر تحت سempاشی قرار گرفته بودند، به فراوانی جمع‌آوری گردید. براساس گزارشات، سه گونه *Cheilomenes sulphurea* Olivier و *Cheilomenes propinqua* Mulsant دستجات تخم ساقه‌خواران مختلف در مزارع غلات آفریقا دارند و با توجه به اینکه کشندوزک‌ها و نیز سایر شکارگران تخم از تخم‌های پاراژیتی شده و غیرپاراژیتی به یک نسبت تغذیه می‌نمایند، لذا این امر می‌تواند روی

برنج از سراسر شمال ایران جمع‌آوری شده است که احتمالاً نمونه جمع‌آوری شده *P. fuscipes* بود (۱۷). علاوه بر گونه غالب فوق، گونه‌های *Acylophorus glaberrimus* (Herbst) *P. fumarius* *Philonthus cognatus* Stephens *P. nitidicollis* (Lacordaire) (Gravenhorst) *Heterothops Rabigus pullus* (Nordmann) *H. praevius* *brunnipennis* Kiesenwetter *Platydracus flavopunctatus* Erichson *P. stercorarius* (Olivier) (Latreille) *Q. cruentus* *Quedius acuminatus* Hochhuth *Q. josue* *Q. fulgidus* (Fabricius) (Olivier) *Q. mesomelinus* (Marsham) Saulcy *Q. vicinus* (Ménétriés) *plancus* Erichson *T. pedator* *Tasgius globulifer* (Geoffray) *T. solskyi solskyi* (Fauvel) (Gravenhorst) *X. glaber* و *Xantholinus longiventris* Heer Nordmann نیز از اطراف شالیزارهای مختلف مازندران جمع‌آوری گردیدند که البته در مطالعات مربوط به تغییرات جمعیت مدنظر قرار نگرفتند.

خانواده کشندوزک‌ها Coccinellidae

کشندوزک‌ها به عنوان شکارگران تخم و نیز لارو سن اول انواع ساقه‌خواران به خصوص *Chilo* spp. مطرح هستند (۱ و ۱۶). اگرچه براساس گزارش محققین مزبور معمولاً *Micraspis* *Harmonia* spp. *Coccinella* spp. و به خصوص *Cheilomenes* spp. در مزارع برنج به فراوانی یافت می‌شوند، اما در پژوهش حاضر شش گونه زیر در تراکم بالا از مزارع برنج

وجود جنس نر در بین نمونه‌ها امکان شناسایی آنها وجود نداشت.

ب - تغییرات جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج مازندران مرکزی

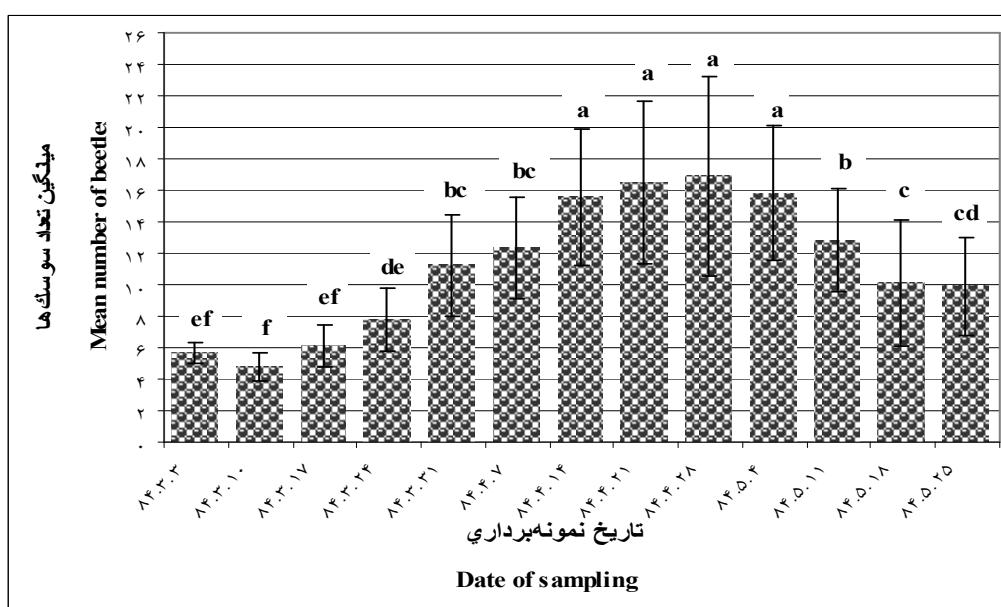
تمام عوامل تغییرات شامل تاریخ نمونه‌برداری، واریته برنج و «تاریخ نمونه‌برداری × واریته» برنج در سطح آماری یک درصد معنی‌دار گردیدند.

نتایج تجزیه و تحلیل آماری در رابطه با تغییرات جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج نشان می‌دهد که تراکم جمعیت این شکارگران از ابتدای خرداد تا پایان تیرماه افزایش و سپس به تدریج کاهش نشان می‌دهد، به طوری که حداقل تراکم این شکارگران در پایان تیرماه به دست آمد (شکل ۱).

جمعیت کارآمد پارازیتوئیدهای تخم (نظیر *Trichogramma spp.*) تأثیر منفی بر جای گذارد (۶).

خانواده Malachiidae

دو گونه سوسک شکارگر از خانواده *Laius venustus* Erichson, Malachiidae ۱۸۴۰ (آمل، شهریور ۵♀، ۲♂) و *Colotes bernardi* Wittmer, 1970 (بهشهر، مرداد ۱۳۸۵) که به عنوان شکارگران تخم آفات مختلف و از جمله بالپولکداران (Pyralidae) مطرّح هستند جمع‌آوری شدند (۲۰). ضمن بیان این نکته که هر دو جنس *Laius* و *Colotes* برای فون ایران جدید می‌باشند، لازم به توضیح است که تعداد قابل توجه دیگری از سوسک‌های این خانواده از مزارع برنج آمل و قائم‌شهر جمع‌آوری گردیدند که به دلیل عدم

شکل ۱ - تغییرات تراکم جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج مازندران

Fig. 1 . Population fluctuation of predator beetles in rice fields of Mazandaran

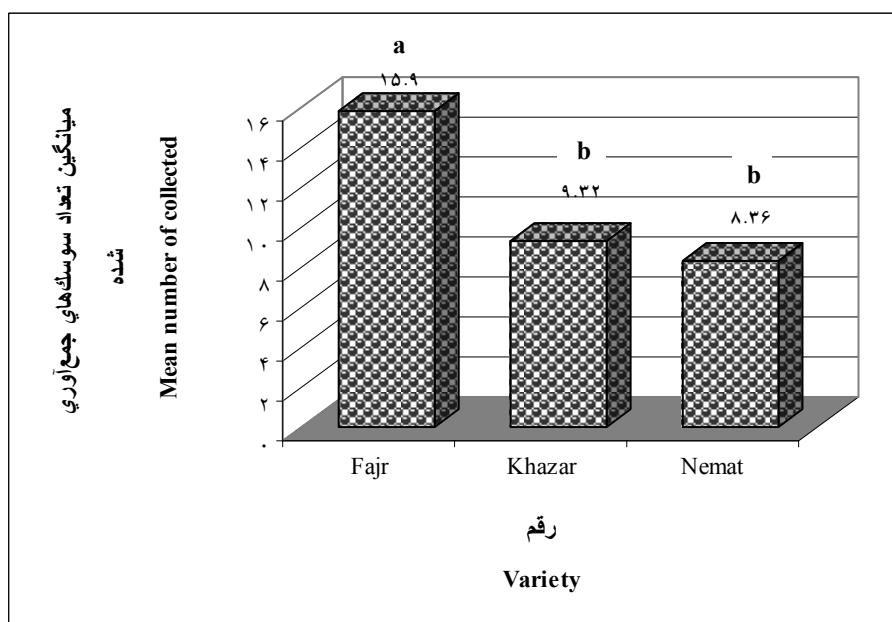
پایان تیرماه افزایش و بعد از آن به تدریج کاهش می‌یابد.

همچنین براساس نتایج این پژوهش، شب‌پرهای نسل دوم در اوایل تیرماه در طبیعت ظاهر شده و اقدام به تخم‌ریزی می‌نمایند (شکل ۱). با توجه به اینکه شب‌پرهای مزبور (نسل دوم) دارای پتانسیل باروری بیشتر از شب‌پرهای نسل اول (نسل زمستان‌گذران) می‌باشند، بنابراین انتظار منطقی این است که تعداد دستجات تخم گذاشته شده توسط شب‌پرهای نسل دوم بیشتر از سایر نسل‌ها باشد، زیرا متابع غذایی از لحاظ کمی و کیفی در زمان ظهور و فعالیت شب‌پرهای نسل دوم بیشتر از هر زمان دیگر فراهم است. در این شرایط به دلیل فراهم بودن دستجات تخم فراوان به عنوان مهمترین طعمه سوسک‌های شکارگر در مزارع برنج، تراکم جمعیت شکارگران مزبور به سرعت افزایش می‌یابد و بعد از آن به دلیل کاهش تعداد طعمه به تدریج کاهش می‌یابد. از طرف دیگر با وجودی که براساس مشاهدات انجام شده، تراکم دستجات تخم *C. suppressalis* در حد فاصل بین نسل‌های سه‌گانه آفت به رقم بسیار پایین (حدود صفر) می‌رسد اما تراکم جمعیت این شکارگران هرگز به صفر نمی‌رسد. زیرا این *C. suppressalis* صرفاً به تخم‌های سایر حشرات (به خصوص بال‌پولکداران مزارع برنج) را مورد تغذیه قرار می‌دهند، از سایر مراحل زیستی آفات (لارو و شفیره) نیز تغذیه می‌نمایند. به همین دلیل تحت تأثیر کامل تغییرات جمعیتی دستجات تخم *C. suppressalis* قرار ندارند که این مسئله یک نقطه قوت برای دشمنان طبیعی محسوب می‌گردد.

اگرچه در نمونه‌برداری‌های انجام شده در رابطه با سوسک‌های شکارگر مزارع برنج، کفشدوزک‌ها، سوسک‌های خانواده‌های Malachiidae و Carabidae و نیز تعدادی Staphylinidae وجود داشته است اما کمترین Staphylinidae: *Paederus spp.* (Carabidae) و سپس سوسک‌های Carabidae (Paederinae) اختصاص داشته است. در هر حال آنچه که بدیهی است به جز سوسک‌های Carabidae که علاوه بر خاصیت تخم‌خواری (Ooophage) از لاروهای سنین مختلف (به خصوص لاروهای نئونات) و نیز شفیره‌های ساقه‌خواران نیز تغذیه می‌نمایند، سایر سوسک‌های شکارگر اساساً دارای رفتار تخم‌خواری روی ساقه‌خوارها و نیز سایر بال-پولکداران مزارع برنج (شب‌پره تک‌ نقطه‌ای، کرم سبز برگ‌خوار و غیره) می‌باشند (۱ و ۱۶). بنابراین با توجه به ویژگی تخم‌خواری و لاروخواری این شکارگران انتظار می‌رود تا بین فنولوژی این گروه از شکارگران و تغییرات تراکم مراحل زیستی نابالغ *C. suppressalis* در تطابق وجود داشته باشد. بر این اساس با مقایسه تغییرات جمعیت سوسک‌های شکارگر و طعمه‌های آنها (دستجات تخم، لاروها و شفیره‌های *C. suppressalis*) (اطلاعات منتشر نشده)، تطابق بین آنها به اثبات می‌رسد. به طوری که در صورت انتباط نمودار تغییرات تراکم جمعیت سوسک‌های شکارگر با نتایج مربوط به تغییرات تراکم مراحل زیستی نابالغ *C. suppressalis*، همبستگی کاملی مشاهده می‌گردد. به طوری که روند تغییرات جمعیت مراحل زیستی نابالغ *C. suppressalis* و نیز تراکم جمعیت سوسک‌های شکارگر از ابتدای خرداد تا

روی ارقام مختلف برنج که بر روی رقم فجر دارای بیشترین تراکم جمعیتی بودند (اطلاعات منتشر نشده)، نتایج این دو پژوهش دارای انطباق کامل با یکدیگر می‌باشند. وجود تراکم بالایی از طعمه‌های سوسک‌های Carabidae بر روی رقم فجر باعث جلب این شکارگران به رقم مذبور جهت تغذیه از طعمه‌ها شده است.

نتایج تجزیه و تحلیل آماری مربوط به تعیین انبوهی جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج روی سه رقم ('فجر'، 'خزر' و 'نعمت' نشان می‌دهد که بیشترین تراکم این شکارگران بر روی رقم 'فجر' مشاهده گردید و اختلاف آن با سایر تیمارها در سطح آماری یک درصد معنی‌دار می‌باشد (شکل ۲). با توجه به نتایج آزمایش مربوط به تراکم جمعیت مراحل زیستی نابالغ

شکل ۲ - جمعیت سوسک‌های شکارگر مزارع برنج روی سه رقم فجر، خزر و نعمت

Fig. 2 . Population fluctuation of predator beetles in rice fields on 3 varieties Fajr, Khazar and Nemat

تغذیه شده توسط شکارگر نیز افزایش یافت اما میزان شکارگری با افزایش سطح برگ کاهش نشان داد. همچنین محل قرارگیری تخم‌های طعمه در قسمت‌های مختلف برگ هیچ تأثیری روی میزان شکارگری نداشته است. به این ترتیب عامل

تحقيقاتی در رابطه با کارآیی شکارگران تخم شبپره برگ پیچانده *Cnaphalocricis medinalis* (Guenee) گرفت (۱۰). بر اساس نتایج تحقیق حاضر، با افزایش تعداد تخم‌های شکار، تعداد تخم‌های

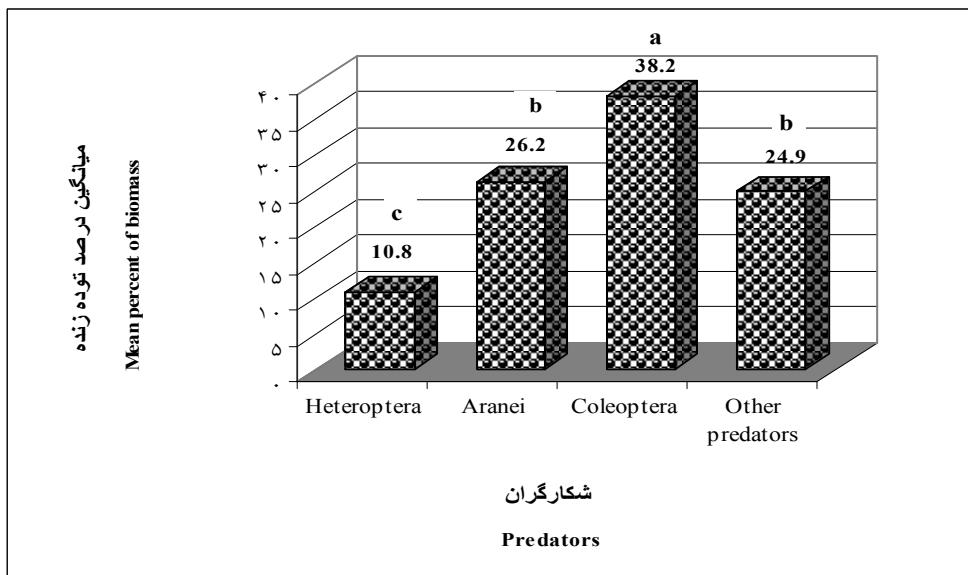
دارای قطعات دهانی جونده هستند (۲). ناپدید شدن تخم‌های پروانه‌های مزارع برنج (نظیر *C. medinalis* و غیره) دارای همبستگی معنی‌دار با بارندگی است و هرچه میزان و شدت بارندگی بیشتر باشد، تعداد تخم‌های از بین رفته نیز افزایش می‌یابد (۲). اگرچه بارندگی در از بین بردن تخم‌های پروانه‌های آفت نقش مهمی دارد اما بارندگی در صورتی روی تخم‌های دارای شکل مسطح (نظیر تخم‌های *C. medinalis*) مؤثر است که با باد نسبتاً شدید (حداقل هفت متر بر ثانیه) توأم باشد. در رابطه با تخم‌های غیر مسطح (نظیر *Chilo spp.* و *Heliothis spp.*) بارندگی به تنها می‌تواند نقش مؤثری در کنترل جمعیت تخم‌های آفت ایفاء نماید، اگرچه وجود باد باعث تشدید اثر بارندگی می‌شود (۱۸). براساس *C. medinalis* و تعداد تخم‌های شکار شده توسط شکارگران تخم‌خوار همبستگی مثبت وجود داشت زیرا در تراکم‌های بالای تخم، شکارگران به دلیل کاهش زمان دست‌یابی با سهولت و سرعت بیشتری تخم‌ها را پیدا کرده و آنها را مورد تغذیه قرار می‌دهند (۲).

در صد توده زنده برای سوسک‌ها ۳۸/۲ و برای سن‌ها، عنکبوت‌ها و سایر شکارگران به ترتیب ۱۰/۸، ۲۶/۲ و ۲۴/۹ درصد می‌باشد که به این ترتیب سوسک‌های شکارگر بیشترین تراکم جمعیتی در مزارع برنج را دارند (شکل ۳).

اساسی محدودکننده شکارگری، نرخ جستجوگری^۱ (جستجو کردن تخم شکار در سطح برگ توسط یک شکارگر در طول یک روز) می‌باشد. در این مطالعات، نرخ جستجوگری شکارگر توأم با افزایش تراکم شکار افزایش نشان داد که به این ترتیب افزایش تراکم شکار علاوه بر اینکه باعث افزایش میزان شکارگری گردید، پدیده هم‌خواری^۲ نیز مشاهده نگردید. همچنانی چهار عامل محیطی شامل دما، رطوبت نسبی، بارندگی و ساعت‌آفتابی روی نرخ جستجوگری شکارگران تخم بررسی شد و نتیجه‌گیری شد که تنها عاملی که باعث کاهش نرخ جستجوگری می‌شود، بارندگی است و این اثر روی واریته‌هایی که دارای سطح برگ وسیع‌تر هستند، به‌طور معنی‌داری بیشتر از سایر ارقام می‌باشد (۴). نکته مهم در رابطه با اهمیت شکارگران و نیز پارازیتئیدهای تخم (*Trichogramma spp.*) این است که با توجه به اینکه مرگ و میر مرحله تخم آفات مانع پیدایش مرحله خسارت‌زای آنها (معمولًاً لارو یا پوره) می‌گردد، بنابراین بررسی میزان تلفات آفات در این مرحله و عوامل مؤثر بر آنها بسیار حائز اهمیت می‌باشد. زیرا هرچه میزان تلفات در مرحله تخم یک آفت بیشتر باشد، تراکم جمعیت آن و درنتیجه میزان خسارت وارد شده توسط آن آفت کمتر خواهد بود (۳). در این رابطه محققین معتقد‌داند مهمترین عامل در ناپدید شدن تخم‌های شب‌پره‌های مزارع برنج، شکارگران

1 - Searching rate

2 - Cannibalism

شکل ۳ - درصد توده زنده شکارگران مهم مزارع برنج مازندران

Fig. 3 . Biomass percentage of important predators in rice fields of Mazandaran

كل شکارگران را شامل می‌گردند. لازم به توضیح است که حدود ۲۵ درصد بقیه، سایر شکارگران فعال در مزارع برنج مانند سنجاقک‌ها و آسیابک‌ها، دوبالان خانواده‌های Asilidae، Syrphidae و Tachinidae، زنبورهای Sphecidae، بال‌توری‌ها، شیخک‌ها و غیره بودند.

تشکر و قدردانی
بدین‌وسیله از آقای هادی استوان (گروه حشره‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فارس) و همچنین از دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری و مؤسسه تحقیقات برنج مازندران قدردانی می‌گردد.

مشاهدات نشان داد که از میان انواع سوسک‌های شکارگر، گونه‌های *Paederus* spp. بالاترین تراکم جمعیتی را دارا بودند و این حشرات علاوه بر سطح بوته‌های برنج، در داخل آب نیز به سهولت فعالیت می‌نمایند و به این ترتیب علاوه بر دستجات تخم *C. suppressalis* در سطح برگ‌ها، از لاروهای سن اول که پیش از ورود به داخل ساقه‌ها به داخل آب می‌افتدند نیز تغذیه می‌نمایند. نتایج مطالعه درصد توده زنده نشان می‌دهد که سه گروه از شکارگران مزارع برنج مازندران (نظیر سن‌ها، عنکبوت‌ها و سوسک‌ها) در مجموع ۷۵/۱۲ درصد از توده زنده

References

- 1 - Bonhof ML, Overholt WA, Van Huis A and Polaszek A (1997) Natural enemies of cereal stemborers in East Africa: A review. Insect Sci. Applic. 17(1): 19-35.
- 2 - De Kraker J, Van Huis A, Van Lenteren JC, Heong KL and Rabbinge R (1999a) Egg mortality of rice leaffolders *Cnaphalocrocis medinalis* and *marasima patnalis* in irrigated rice fields. BioControl 44: 449-471.
- 3 - De Kraker J, Van Huis A, Heong KL, van Lenteren JC and Rabbinge R (1999b) Population dynamics of rice leaffolders (Lepidoptera: Pyralidae) and their natural enemies in irrigated rice in the Philippines. Bull. Entomol. Research 89: 411-421.
- 4 - De Kraker J, Van Huis A, Van Lenteren JC, Heong KL and Rabbinge R (2001) Effect of prey and predator density on predation of rice leaffolder eggs by the cricket *Metioche vitatticollis*. Biocontrol Science and Technology 11: 67-80.
- 5 - Desender K, Dufrene M, Loreau M, Luff ML and Maufait JP (1994) Carabid Beetles: Ecology and Evolution. Ser. Entomol. 51 Dordrecht: Kluwer Academic. 474 pp.
- 6 - Dwumfour EF, Owino J and Andere M (1991) Discovery capacity by parasitoids and predators of *Chilo partellus* eggs. ICIPE 19th annual report, PP. 23-24.
- 7 - Erwin TL, Ball GE, Whitehead DL and Halfern AL (1979) Carabid Beetles: Their Evolution, Natural History and Classification. The Hague: Junk. 635 pp.
- 8 - Fisher RC (1988) An inordinate fondness for beetles. Biological Journal of the Linnean Society 35: 313-319.
- 9 - Frank T and Reichhart B (2004) Staphylinidae and Carabidae overwintering in wheat and sown wild flower areas of different age. Bull. Entomol. Research 94: 209-217.
- 10 - Ghassem Pour A, Mohammadkhah A, Najafi F and Rajabzadeh M (2002) Monitoring of the pesticide Diazinon in soil, stem and surface water of rice fields. Analytical Sci. 18: 779-783.
- 11 - Godfray HCJ (1994) Parasitoids, behavioral and evolutionary ecology. Princeton University Press, 473 pp.
- 12 - He JH (1986) Illustration of natural enemies of rice leaffolders, *Cnaphalocrocis medinalis* (Lep.: Pyralidae), on different plant stages. J. Agric. Entomol. 7: 81-90.
- 13 - Khan ZR, Litsinger JA, Barrion AT, Villanueva FFD, Fernandez NJ and Taylor LD (1991) World bibliography of rice stem borers 1974-1990. International Rice Research Institute and International Centre of Insect Physiology and Ecology. 415 pp.
- 14 - Luff ML (1996) Use of carabids as environmental indicators in grasslands and cereals. Ann. Zool. Fennici 33: 185-195.

- 15 - Metcalf RL and Luckman WH (1994) Introduction to insect pest management. John Wiley and Sons, Inc. 650 pp.
- 16 - Mohyuddin AI (1990) Biological control of *Chilo* spp. in maize, sorghum and millet. Insect Sci. Applic. 11(4/5): 721-732.
- 17 - Najafi Navaei I and Attaran M (2003) Evaluation of biological and cultural control on *Chilo suppressalis* W. population dynamic and its natural enemies. 3rd National Conference on the Development in the Application of Biological Products & Optimum Utilization of Chemical Fertilizers & Pesticides in Agriculture, 734 pp.
- 18 - Nuessly GS, Hartstack AW, Witz JA and Sterling WL (1991) Dislodgement of *Heliothis zea* (Lepidoptera: Noctuidae) eggs from cotton due to rain and wind: a predictive model. Ecol. Modelling 55: 89-102.
- 19 - Obrycki JJ and Kring TJ (1998) Predaceous Coccinellidae in biological control. Annu. Rev. Entomol. 43: 295-321.
- 20 - Polaszek A (1995) Cereal stem borers in Africa: taxonomy and natural enemies. Handbooks for training course held at ICIPE Nairobi, Oct. 1995. PP. 15-28.
- 21 - Polaszek A (1998) African cereal stem borers: Economic importance, taxonomy, natural enemies and control. Wallingford, UK: CABI, 530 pp.
- 22 - Rezvani N and Shahosseini J (1976) Study on Ecology of *Chilo suppressalis* W. in East Mazandaran Province. Journal of Iran Plant Pest & Disease Institute 43: 1-38.
- 23 - Rubia EG, Pena NB, Almazan LP and Shepard BM (1990) Efficacy of selected predators against some insect pests of rice. J. Plant Protection Tropics 7: 69-76.
- 24 - SAS Institute (2000) SAS/STAT User's Guide, release version 8.2. SAS Institute, Cary, North Carolina.
- 25 - Shepard BM, Barrion AT and Litsinger JA (1987) Helpful insects, spiders, and pathogens. Manila (Philippines): International Rice Research Institute, 127 pp.
- 26 - Stork ND (1990) The role of Ground Beetles in Ecological and Environmental Studies. Andover: Intercept. 424 pp.
- 27 - Van den Berg H, Litsinger JA, Shepard BM and Pantua PC (1992) Acceptance of eggs of *Rivula atimeta*, *Naranga aenescens* (Lep.: Noctuidae) and *Hydrellia philippina* (Dip.: Ephydriidae) by insect predators on rice. Entomophaga 37: 21-28.
- 28 - Viestola EH (1996) Effects of pesticides use and cultivation techniques on ground beetles (Col.: Carabidae) in cereal fields. Ann. Zool. Fennica 33: 197-205.

Predator beetles (Coleoptera) and their population fluctuation in rice fields of Mazandaran

H. Ghahari* and M. Tabari**

Abstract

The rice fields consist of diverse fauna of Arthropoda because of both subterranean and aquatic ecosystems. In this research, the fauna of predator beetles including Carabidae, Coccinellidae, Staphylinidae, Malachiidae, and their population fluctuation were studied in Mazandaran province during 2002-2006. A number of 13 carabid species, one staphylinid species, six coccinellid species, and two species of Malachiidae were collected from different rice fields of Mazandaran. Out of which, 10 carabid and two malachiid species are new records for Iranian fauna. The density of these beneficial beetles increase since May until July and the highest density was obtained in the late of July. The highest density of predator beetles was observed on the rice variety of Fajr. The results of biomass-percent comparison between predator beetles with predator bugs (Heteroptera), spiders (Araneae) and other predators of rice fields indicated that the biomass-percentage were 38.2 (Coleoptera), 10.8 (Heteroptera), 26.2 (Araneae), and 24.9 (Others), respectively. Therefore, the predator beetles had the highest biomass-percent because of high density of *Paederus fuscipes* in all rice fields of Mazandaran.

Key words: Fauna, Mazandaran, Predator beetles, Rice fields

* - Assistant Professor of Entomology, Department of Agriculture, Shahre Rey Islamic Azad University, Tehran, Iran

(E-mail: h_ghahhari@yahoo.com)

** - Research Instructor, Amol Rice Research Institute, Mazandaran - Iran